

گونه‌شناسی ذهنیت‌های خط‌مشی‌گذاران حجاب در ایران

«گونه‌شناسی ذهنیت‌های خط‌مشی‌گذاران و مجریان درباره مدیریت مواجهه با بدحجابی در ایران؛ پژوهشی مبتنی بر روش‌شناسی کیو» مقاله‌ای است که توسط سیدمجتبی امامی، مصباح‌الهدی باقری‌کنی و سجاد لطفی نوشته شده است. این مقاله در فصلنامه راهبرد فرهنگ، شماره ۳۳، خرداد ۱۳۹۵ منتشر شده است.

حجاب به‌مثابه کنشی اجتماعی، از سویی تحت تأثیر ساختارهای فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است و از سوی دیگر، متأثر از کنش‌گران اجتماعی. در سال‌های پس از انقلاب، به‌دلیل آسیب‌پذیری درونی جامعه و تهدیدهای بیرونی، یکی از معضلات مهم کشور کم‌رنگ شدن تدریجی فرهنگ عفاف و حجاب بوده است. هر مسئله عمومی علل مختلفی دارد؛ به‌نظر می‌رسد یکی از علل مهم در ایجاد، تداوم و همچنین عدم حل مسئله، می‌تواند خط‌مشی و عملکرد مسئولان آن جامعه باشد. در مسئله بدحجابی نیز در کنار علل مختلفی که وجود دارد یکی از ضعف‌های اصلی در سطح خط‌مشی‌گذاران و مجریان و در مرحله تحقق خط‌مشی‌هاست. با بررسی‌ها مشخص شد که مهم‌ترین عامل مشکل‌ساز در این سطح، «اختلاف نظر خط‌مشی‌گذاران و مجریان عرصه مدیریت مواجهه با بدحجابی» است. هدف اصلی این پژوهش «شناخت و دسته‌بندی ذهنیت‌های خط‌مشی‌گذاران و مجریان عرصه مدیریت مواجهه با بدحجابی در ایران» است. برای نیل به این هدف از «روش‌شناسی کیو» استفاده شد؛ جامعه آماری شامل خط‌مشی‌گذاران و مجریان در عرصه مدیریت مواجهه با بدحجابی بود. به ۲۶ نفر از این مسئولان مراجعه و در نهایت با «تحلیل عاملی»، پنج گونه ذهنیتی حاصل گردید که با عناوین «اجراگرایان»، «خط‌مشی‌گرایان»، «نگرش‌گرایان»، «عامه‌گرایان» و «متحیران» نامگذاری شدند.